

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Qvi Domi Svae Conuentum habere debent. Tit. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

QVI AD CONVENTVM
Diœcesanum veniant.

TIT. II.

vbi supra.
¶ Hi autem.

AD conuētum diœcesanum Vicarius foraneus ex Concilij Prouincialis primi decreto sacerdotes omnes cogat, qui in regione sibi commissa curam animarum quouis nomine gerunt.

Capitula item & canonicos accerset; nisi quos ob eorum multitudinem non interesse Episcopus censuerit, cum ipsi & celebres & frequentes de rebus spiritualibus conuentus habeant.

Idem de aliis inferioris ordinis ministris decretum sit, qui chori officiis deuincti sunt.

Eò præterea accédant omnes, & qui beneficium ecclesiasticum obtinēt, & qui item sacris ordinibus initiati sunt; ijs tãtũ modo exceptis, quos ob ingravescentem ætatem, aut ob aliam causam, hoc onere liberos & solutos esse Episcopus iusserit. Verũ quòd facilius diiudicare Episcopus possit, quos hac lege deuinctos teneri oporteat: Vicarius diœcesanus in annũuersaria Septuagesimæ congregatione, Synodoque item diœcesana, ad eum nomina deferat Sacerdotum & clericorum totius regionis sibi concredita.

De quibus singulis non ambitiosè, sed sincerè, verèque referat, quam & in doctrinarum, & in virtutum disciplinis progressionem habeant.

Qui in numero adscriptus, siue ab Episcopo extra ordinem conuenire iussus, abfuerit; absentia tamen causam Vicarius cognoscat: quique sine legitima causa abfuerit; præter alias pœnas, quas Episcopi arbitrio luet, ne minus etiam quarta parte nummi aurei mulctetur.

Nec verò multa maior sit aureis nummis duobus. Atque intra hos quidem limites multa pro culpæ modo, & per sonæ ratione temperare, Vicario diœcesano liceat.

Vbi cleri numerus maior erit quàm triginta, aut regionis spatium decem millibus passuum amplius patebit; aut verò alia causa erit, quam obrem omnes in vnum locum conuenire non possint: tunc Episcopus re perspecta, causa ve co-

gnita, eiusdem regionis clerum in duos pluresve conuentus tribui dispartiri, aut capitulum canonicorũ, si quod erit, non euocari iubebit; aut aliam aliquam rationem, prout expedire viderit, iuri statuet, quæ nec tam salutare institutum omittatur, nec clero plus oneris imponatur, quàm ferre possit.

Neq; verò vnquam nisi grauissima causa, eiusdem regionis plebisque clerus (cum quasi vnum corpus sit) in multas partes distrahi, diuelli que debet.

QVI DOMI SVÆ CON-
uentum habere debent.

TIT. III.

DOmi suæ conuentum habeant, sumptusque necessarios eo nomine faciãt omnes, quibus animarum cura quouis nomine commissa est.

Vicarij item perpetui, quive aliorum vice, certo, incerto ve tempore curam animarum gerunt, conuentum impensis eorum habeant, quorum nomine animarum curationem sustinent; nisi aliter vel inter eos conuenerit, vel ab Episcopo decretum sit.

Regulares item, siue suo, siue sui ordinis nomine curam animarum gerunt, id oneris suo loco subeant, iisdem legibus deuincti quibus ceteri item parochi; nisi illis petentibus, Episcopus, prout expedire iudicauerit, in alia eiusdem loci Ecclesia, aut in alia etiam parochia congregationem illorum sumptibus haberi statuerit.

Vbi laicorum impensis curator animarum alitur, si, cum cleri eo loco cogendi tempus inciderit, nullus erit; nihilominus cogetur sumptibus laicorum: qui à Vicario diœcesano non vlla importunitate, neque vlla efflagitatione ad impensas suppeditandas incitabuntur; sed pie benigneque inducentur, propositis salutaribus vtilitatibus, quæ cum ad eorum parentes vita hæc perfunctos ex sacrarum Missarum diuinorumque officiorum celebritate dimanabunt; tum ad ipsos etiam ex concione indulgentiisque pertinebunt, quæ fidelibus concessæ sunt, qui diuinis illis officijs interfuerint.

Cc 2 Quòd

Quòd si nulla ratione ad id perducì poterant, tamdiu conuentus prorogetur, quoad illius Ecclesiæ curator creatur: cui sanè ea dilatio nihil detrimenti vllò modo importet. Cum autem vertente tempore conuentus celebritas, ad Ecclesiam cuius curationem gerit, ordine redit; tunc impensis suis ipse conuentum habeat.

In Ecclesijs præterea vbi animarum curatio geritur vacantibus, conuentus eodem ordine habeatur sumptibus earundem Ecclesiarum.

Qui domi suæ conuentum habent, eos par non est impensas erogare minus necessarias.

Quamobrem quicumque conuenerint, ne seruos secum adducant, neque adeo clericos, hoc vetitum sit. Quòd si ob valetudinis imbecillitatem, aliamve iustam causam, cuiquam seruum, clericum ve secum ducere permissum erit, caueat omnino Vicarius diocæsanus, nè parochus in cuius Ecclesia conuentus habetur, quidquam sumptus in eum seruum clericumve eroget, ne se is quidem offerat, atque adeo obtendat.

Verùm si fieri commodè potest, extra ædes vbi clerus coactus est serui, ac multò magis iumenta, æque diuertant heri impensis.

Vbi plures portiones parochiales sunt, aut beneficia, titulive, aut præbendæ coadiutorales, quibus ab institutionis initio cura animarum incumbit, quamuis populus distinctus non sit; tamen diuersi conuentus à suo quique portionario Sacerdote certis temporum intervallis habeantur. Si verò aliquam è portionibus vacare contigerit, idem decretum sit, quod de Ecclesijs curis vacantibus præscriptum est.

In Ecclesijs autem collegiatis, vbi ad præposituram cura animarum pertinet, impensas Præpositus faciat. Idem præstet, etiam cum in ea præpositurali Ecclesia adiutores curæ parochialis sunt, siue substituti canonici, siue capellani, atq; adeo qui titulum obtinent; si modò non sint quasi portionarii, quorum munus supra demonstratum est. Sin autem cura animarum adiuncta capitulo est, impensam faciat ac præstet idem capitulū.

Qui ad conuentum diocæsanum accedit, si beneficium ecclesiasticum obtinet, aut sacris initiatus est, lege tamen conuentus habendi non adstringitur; solidos sex, aut quot pro temporis vel regionis ratione Episcopus præfuerit, secum afferat: quos solidos rectori Ecclesiæ vbi conuentus habetur, rectè fideliterque coram Vicario perfoluat. Eam verò pecuniam si rector accipere recusarit, tunc is in arcâ confratræ sanctissimi Sacramenti illius ecclesiæ statim deponat, in codicèq; accepti referri curet. Nec verò statim hanc solidorum solutionem à Vicario, aut ab eo qui conuentum habet, condonari, remitti ve vllò modo liceat; vt nè istiusmodi condonatione, eiusve exemplo, cæteris iniuria, vel detrimentum fiat. Si verò Vicarius, aut ille contrafecerit, quadruplum Episcopi auctoritate perfoluat.

ORDO IN CONVENTIBVS habendis.

TIT. IIII.

Ordinis ratio ea erit, vt in orbem perpetuo quodam cursu, clerus semel singulis mensibus, modò in hanc modò in illam Ecclesiam parochialem conuocetur.

Atque hyeme quidem ijs locis conuentus indicatur, ad quæ & accessus facilius, & item breuius erit.

Qua in re, quantum ratione prouideri poterit, omnino locorum incommoda temporum opportunitate mitigentur; rursumque horum acerbitas illorum lenitate temperetur. Et denique itinerum difficultates, Vicarii prudentia, de seniorum sacerdotum consilio Episcopo approbante minuantur.

Ordo præterea (nisi Reuerendissimus Episcopus aliter censuerit) de conuentus consultatione à Vicario constituitur, & à Cancellario regionario describatur, in actaque referatur.

Si verò ordinis ratio aliquando mutetur necesse est, vt & locorum, & temporum incommoda euitentur; de mutatione in proximo superiori conuentu agatur, ac deliberetur.